



EBA/GL/2022/01

---

13. siječnja 2022.

---

## Smjernice

---

# o poboljšanju mogućnosti sanacije za institucije i sanacijska tijela

# 1. Obveze u pogledu usklađivanja i izvješćivanja

---

## Status ovih smjernica

1. Ovaj dokument sadržava smjernice izdane na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010<sup>1</sup>. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s ovim smjernicama.
2. U smjernicama se iznosi stajalište EBA-e o odgovarajućim nadzornim praksama unutar Europskog sustava financijskog nadzora ili o tome kako bi se pravo Unije trebalo primjenjivati na određenom području. Nadležna tijela utvrđena u članku 4. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010 na koja se smjernice primjenjuju trebaju se s njima uskladiti tako da ih na odgovarajući način uključe u svoje prakse (npr. izmjenama svojeg pravnog okvira ili nadzornih postupaka), uključujući i slučajeve u kojima su smjernice ponajprije upućene institucijama.

## Zahtjevi u pogledu izvješćivanja

3. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 nadležna tijela moraju obavijestiti EBA-u o tome jesu li usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama, odnosno o razlozima neusklađenosti do 08.06.2022. U slučaju izostanka takve obavijesti unutar ovog roka EBA će smatrati da nadležna tijela nisu usklađena. Obavijesti se dostavljaju slanjem ispunjenog obrasca koji se nalazi na mrežnom mjestu EBA-e s naznakom „EBA/GL/2022/01”. Obavijesti trebaju slati osobe s odgovarajućom nadležnošću za izvješćivanje o usklađenosti u ime svojih nadležnih tijela. Svaka se promjena statusa usklađenosti također mora prijaviti EBA-i.
4. Obavijesti će se objaviti na mrežnom mjestu EBA-e u skladu s člankom 16. stavkom 3.

---

<sup>1</sup> Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

## 2. Predmet, područje primjene i definicije

---

### Predmet

5. U ovim se smjernicama pobliže određuju mjere u vezi s instrumentima sanacije koje institucije i sanacijska tijela trebaju poduzeti u cilju poboljšanja mogućnosti sanacije institucija, grupa i sanacijskih grupa u kontekstu procjene mogućnosti sanacije koju provode sanacijska tijela u skladu s člancima 15. i 16. Direktive 2014/59/EU<sup>2</sup>.

### Područje primjene

6. Ove se smjernice ne primjenjuju na institucije koje podliježu pojednostavljenim obvezama u pogledu planiranja sanacije u skladu s člankom 4. Direktive 2014/59/EU.
7. Ove se smjernice ne primjenjuju na institucije u čijem se planu sanacije predviđa uredna likvidacija u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. U slučaju promjene strategije, a osobito u slučaju prelaska s likvidacije na sanaciju, smjernice se trebaju primijeniti u cijelosti i u najkraćem mogućem roku, a najkasnije tri godine od dana odobrenja plana sanacije koji uključuje novu sanacijsku strategiju.
8. Sanacijska tijela mogu se odlučiti za primjenu ovih smjernica, u cijelosti ili djelomično, na institucije koje podliježu pojednostavljenim obvezama u pogledu planiranja sanacije ili na institucije u čijem se planu sanacije predviđa uredna likvidacija u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Sanacijska tijela mogu se odlučiti za primjenu dijelova ovih smjernica koji se odnose na instrumente sanacije (npr. *bail-in*) na institucije čija se planirana sanacijska strategija ne temelji na tim instrumentima.
9. Za institucije koje nisu dio grupe koja podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člancima 111. i 112. Direktive 2013/36/EU<sup>3</sup>, ove se smjernice primjenjuju na pojedinačnoj osnovi.
10. Za institucije koje su dio grupe koja podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi u skladu s člancima 111. i 112. Direktive 2013/36/EU, ove se smjernice primjenjuju na razini sanacijskih subjekata i na razini njihovih društava kćeri („razina sanacijske grupe”).

---

<sup>2</sup> Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

<sup>3</sup> Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

## Adresati

11. Ove su smjernice upućene financijskim institucijama kako su utvrđene člankom 4. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010 koje su institucije koje podliježu procjeni mogućnosti sanacije u skladu s člancima 15. i 16. Direktive 2014/59/EU i nadležnim tijelima kako su utvrđena člankom 4. stavkom 2. točkama i., v. i viii. Uredbe (EU) br. 1093/2010 koja nadziru te institucije u smislu članka 2. stavka 5. drugog podstavka te uredbe.

## Definicije

12. Osim ako je drugačije naznačeno, pojmovi upotrijebljeni i utvrđeni u Direktivi 2014/59/EU imaju isto značenje u ovim smjernicama.

# 3. Provedba

---

## Datum početka primjene

13. Ove smjernice primjenjuju se od **1. siječnja 2024.**

# 4. Smjernice o poboljšanju mogućnosti sanacije

---

## 4.1 Minimalni zahtjevi u pogledu strukture i poslovanja u skladu s člankom 27. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075

### 4.1.1 Kontinuitet poslovanja

13. Institucije trebaju imati operativne aranžmane u svrhu osiguranja kontinuiteta usluga kojima se podupiru ključne funkcije („ključne usluge”) i kontinuiteta temeljnih linija poslovanja potrebnih za djelotvornu provedbu sanacijske strategije i posljedičnog restrukturiranja („neophodne usluge”, koje se zajedno s ključnim uslugama nazivaju „relevantne usluge”), kao i u svrhu osiguranja pristupa operativnoj imovini i osoblju koji su potrebni pri pokretanju sanacije i radi lakše reorganizacije poslovanja.

14. Uzimajući u obzir različite uzastopne faze procjene mogućnosti sanacije u skladu s člankom 23. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075, prilikom utvrđivanja sanacijske strategije sanacijsko tijelo najprije treba razmotriti strukturu, poslovni model i različite modele usluga kojima se predmetna institucija ili grupa koriste, kao i njihov međusobni odnos. Kao sljedeći korak, i ne dovodeći u pitanje njihovu neovisnost pri odabiru modela pružanja usluga<sup>4</sup> koji najbolje odgovara njihovom poslovanju, institucije trebaju, u skladu s utvrđenom sanacijskom strategijom, pokazati da se njihovim modelom pružanja usluga zaista podupire sanacijska strategija.

### Raspored temeljnih linija poslovanja i ključnih funkcija

15. Institucije trebaju utvrditi relevantne usluge, operativnu imovinu i osoblje te ih rasporediti po ključnim funkcijama, temeljnim linijama poslovanja i pravnim subjektima (koji pružaju i primaju usluge). Raspored treba sadržavati barem informacije koje se zahtijevaju u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2018/1624<sup>5</sup>.

16. Taj raspored treba biti sveobuhvatan i integriran u redovite poslovne procese te ga je potrebno redovito ažurirati.

### Ugovorne odredbe

17. Institucije trebaju osigurati da se odredbe sporazuma o razini usluga u pogledu pružanja usluga i utvrđivanja cijena ne mijenjaju isključivo zbog toga što je nad ugovornom stranom (ili subjektom povezanim s tom stranom) pokrenuta sanacija. To znači da je potrebno uzeti u obzir i rizike povezane s ugovorima s trećim stranama na koje se primjenjuje pravo treće zemlje kako ti rizici ne bi ugrozili mogućnost sanacije institucija. Konkretnije, institucije trebaju zajamčiti da se, sve dok se ispunjavaju bitne obveze, relevantnim ugovorima o uslugama koje pružaju pružatelji unutar grupe i treći pružatelji osigurava sljedeće:

- a. isključenje mogućnosti otkaza, suspenzije ili izmjene zbog sanacije (uključujući reorganizaciju poslovanja u skladu s člankom 51. Direktive 2014/59/EU);
- b. mogućnost da primatelj usluge ili sanacijsko tijelo zbog sanacije prenesu pružanje određene usluge novom primatelju (uključujući reorganizaciju u skladu s člankom 51. Direktive 2014/59/EU);
- c. potpora trenutnog pružatelja usluge pri prijenosu ili otkazu do kojih dođe za vrijeme sanacije (uključujući reorganizaciju u skladu s člankom 51. Direktive 2014/59/EU) tijekom razumnog razdoblja (primjerice 24 mjeseca) i pod istim uvjetima; i

<sup>4</sup> Na primjer: i. usluge pruža odjel u okviru reguliranog pravnog subjekta; ii. usluge pruža uslužno poduzeće unutar grupe; ili iii. usluge pruža treći pružatelj usluga.

<sup>5</sup> Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1624 od 23. listopada 2018. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda u pogledu postupaka te standardnih obrazaca i predložaka za pružanje informacija za potrebe planova sanacije kreditnih institucija i investicijskih društava u skladu s Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1066 (SL L 277, 7.11.2018., str. 1.).

- d. kontinuirano pružanje usluge prodanom subjektu grupe za vrijeme sanacije (uključujući reorganizaciju u skladu s člankom 51. Direktive 2014/59/EU) tijekom razumnog razdoblja nakon prodaje, primjerice 24 mjeseca.

18. Institucije trebaju osigurati da se relevantne usluge mogu nastaviti pružati tijekom provedbe sanacijske strategije, uključujući plan reorganizacije poslovanja.

19. Ako institucije unatoč svim naporima ne uspiju postići „otpornost u slučaju sanacije” s pomoću ugovornih odredaba kojima se osiguravaju uvjeti iz točke 17., relevantnom sanacijskom tijelu trebaju dostaviti dostatno obrazloženje o tome zašto nije bilo moguće izmijeniti ugovore te predložiti moguće alternativne strategije, primjerice prelazak na pružatelje koji će omogućiti uključivanje uvjeta u vezi s otpornošću u slučaju sanacije.

20. Ako u slučaju eksternaliziranih ugovora sklopljenih u trećim zemljama institucija ne može uspostaviti vjerodostojne alternativne mjere, institucija treba pretfinancirati ugovore tijekom razdoblja koje odgovara sanacijskoj strategiji, a najmanje šest mjeseci, pri čemu je likvidnost potrebno zaštititi te ona treba obuhvaćati visokokvalitetnu imovinu.

### Upravljački informacijski sustavi (MIS) u kontekstu kontinuiteta poslovanja

21. Institucije trebaju biti sposobne izvješćivati sanacijska tijela o relevantnim uslugama koje pružaju ili primaju, dostavljajući informacije koje su ažurne i u svakom trenutku dostupne. U tu svrhu institucije trebaju imati sveobuhvatne, pretražive i ažurne upravljačke informacijske sustave (engl. *management information systems* (MIS)) i baze podataka (zajedno „katalog usluga”) koji sadržavaju informacije potrebne za uspješnu provedbu instrumenata predviđenih u sanacijskom programu, uključujući informacije o vlasništvu nad imovinom i infrastrukturom, utvrđivanju cijena, ugovornim pravima i sporazumima te o mehanizmima eksternalizacije.

22. Institucije trebaju dokumentirati ugovorne aranžmane u pogledu relevantnih usluga koje primaju od subjekata trećih strana i subjekata unutar grupe<sup>6</sup> te trebaju imati jasne parametre za mjerenje uspješnosti pružanja relevantnih usluga na temelju sporazuma o razini usluga, čime se sanacijskim tijelima osigurava pristup svim informacijama potrebnima za donošenje odgovarajućih odluka i izvršenje sanacijskih ovlasti. Ta dokumentacija treba sadržavati pojedinosti o pružateljima i primateljima relevantnih usluga, prirodi predmetne usluge, strukturi cijena usluga (odnosno procjeni troškova ako je riječ o internim uslugama), jasnim parametrima (kvalitativnim/kvantitativnim), ciljnoj uspješnosti (odnosno ekvivalentnoj vrijednosti za interne usluge), daljnjem pružanju usluga drugim subjektima ili podugovaranju s trećim pružateljima, povezanim licencijama i bitnim obvezama u okviru ugovora (primjerice plaćanje/isporuka). Ako se druga ugovorna strana nalazi izvan EU-a, banka tu okolnost treba uzeti u obzir prilikom procjene rizika za kontinuitet poslovanja u sanaciji. Konkretno, u tom slučaju banka treba procijeniti u kojoj se mjeri pravo države članice EU-a primjenjuje na ugovor. Ako se upotrebljavaju relevantne usluge unutar pravnog subjekta, dokumentacija

---

<sup>6</sup> Relevantne usluge koje se primaju od subjekata unutar grupe obuhvaćaju: i. usluge koje pružaju jedinice/odjeli unutar istog pravnog subjekta grupe, ii. usluge koje pruža drugi pravni subjekt grupe.



treba omogućiti lakše utvrđivanje usluga i izradu prijelaznih ugovora o pružanju usluga, ako se to zahtijeva odabranom sanacijskom strategijom.

23. Katalog usluga treba sadržavati detaljne informacije o:

- a. raspoređivanju usluga institucije, kako je opisano u točkama 15. i 16., uključujući opis prirode usluga;
- b. relevantnim uslugama na temelju analize: i. razmjera učinka koji bi prekid imao na usluge i ii. njihove zamjenjivosti;
- c. troškovima ili cijenama (ako je relevantnije) u vezi s pružanjem usluga (vidjeti i točke 31. i 32.);
- d. povezanosti s ugovornim aranžmanima koji se primjenjuju na relevantne usluge i prateće resurse (kao što je operativna imovina). Ako nekoliko ugovora potpada pod glavni sporazum, koji obuhvaća informacije koje se zahtijevaju u skladu s točkom 23., institucije mogu u katalog usluga i repozitorij ugovora uključiti samo glavni ugovor, pod uvjetom da mogu utvrditi sve ugovore sklopljene u okviru svakog glavnog ugovora i da se relevantno sanacijsko tijelo s time slaže.

24. Katalog usluga treba biti pretraživ, a informacije trebaju biti lako dostupne u skladu s kriterijima koji su relevantni za svrhe sanacije. Isto tako, katalog treba omogućiti izradu detaljnih izvješća o različitim dimenzijama.

25. Institucije trebaju imati sveobuhvatan repozitorij ugovora koji je moguće pretraživati i koji uključuje sve relevantne usluge – interne i eksternalizirane. Repozitorij je potrebno redovito ažurirati te on treba biti svakodobno dostupan.<sup>7</sup>

26. Institucije trebaju sanacijskom tijelu dokazati te sposobnosti u okviru probnih postupaka.

### Financijska sredstva za osiguranje kontinuiteta poslovanja

27. Institucije trebaju pratiti raspoloživa financijska sredstva namijenjena pružateljima relevantnih usluga unutar grupe i financijska sredstva za osiguranje plaćanja trećim pružateljima usluga. Financijska sredstva trebaju biti dostatna za osiguranje kontinuiteta poslovanja ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja u sanaciji te obuhvaćati fazu stabilizacije i fazu restrukturiranja.

28. Institucije trebaju osigurati financijsku otpornost pružatelja relevantnih usluga u sanaciji. Ako relevantne usluge pruža neregulirani subjekt unutar grupe, primatelj usluge treba zajamčiti da pružatelj raspoláže odgovarajućim likvidnim sredstvima koja su odvojena od druge imovine grupe i koja iznose najmanje 50 % godišnjih fiksnih općih troškova, koje je potrebno izračunati

---

<sup>7</sup> Konkretna polja koja repozitorij ugovora treba sadržavati navode se u Prilogu 3.



u skladu s člankom 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/488.<sup>8</sup> Ako relevantne usluge pruža vanjski subjekt, institucije trebaju provesti odgovarajuću dubinsku analizu kako bi procijenile financijsku otpornost trećeg pružatelja.<sup>9</sup>

### Struktura cijena

29. Institucije trebaju osigurati da su strukture troškova i cijena relevantnih usluga predvidljive i transparentne te da odražavaju tržišne uvjete. Gdje je to relevantno, potrebno je utvrditi jasne poveznice između prvobitnog izravnog troška usluge i dodijeljenog troška. Stoga institucije trebaju biti sposobne objasniti način na koji su troškovi relevantnih usluga dodijeljeni na internoj razini. Time se omogućuje *ex ante* sigurnost u pogledu troškova po kojima će se usluge nastaviti pružati u sanaciji i olakšava donošenje odluka u fazi restrukturiranja.
30. Institucije trebaju osigurati da se struktura troškova ili cijena usluga ne mijenja isključivo zbog toga što je nad primateljem usluge pokrenuta sanacija. Time se podupire financijska održivost pružatelja usluga unutar grupe na samostalnoj osnovi ili se osigurava da dokumentacija može poslužiti kao temelj vanjskog ugovora ako se subjekt koji pruža ključnu uslugu restrukturira u okviru sanacije.

### Aranžmani za nepredvidive situacije: ključno osoblje te znanje i iskustvo

31. Institucije trebaju osigurati da su relevantne usluge operativno otporne i da za njih postoje dostatni kapaciteti u smislu ljudskih resursa i stručnosti radi potpore sanaciji i restrukturiranju nakon sanacije. Na treće pružatelje relevantnih usluga trebaju se primjenjivati pravila dubinske analize u skladu s odjeljkom 12.3 Smjernica EBA-e za eksternalizaciju<sup>10</sup>.
32. Kad je riječ o tome kako bi se pružatelji relevantnih usluga na unutarnjoj razini (unutar grupe i unutar subjekta) mogli uskladiti sa zahtjevima iz prethodne točke, institucije trebaju imati dokumentirane planove kojima se osigurava odgovarajuće osoblje na relevantnim radnim mjestima tijekom sanacije, uključujući planove zadržavanja osoblja u kojima se detaljno opisuju mjere koje se mogu poduzeti neposredno prije i tijekom sanacije radi smanjenja mogućih otkaza od strane osoblja na relevantnim radnim mjestima, planove sukcesije zaposlenika, kojima se osigurava da zamjensko osoblje s odgovarajućim vještinama i znanjem preuzme relevantna radna mjesta koja bi se mogla osloboditi tijekom sanacije i, ako je to relevantno, mehanizme za suočavanje s rizicima u pogledu osoblja koje obavlja funkcije u više subjekata grupe.

<sup>8</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/488 od 4. rujna 2014. o izmjeni Delegirane uredbe (EU) br. 241/2014 u odnosu na kapitalne zahtjeve za društva na osnovi fiksnih općih troškova (SL L 78, 24.3.2015., str. 1.)

<sup>9</sup> Vidjeti, na primjer, pristup opisan u odjeljku 12.3 Smjernica EBA-e za eksternalizaciju (EBA/GL/2019/02).

<sup>10</sup> EBA/GL/2019/02.



### Pristup operativnoj imovini

33. Instrukcije trebaju osigurati da propast ili sanacija bilo kojeg subjekta grupe ne ometa pružatelje relevantnih zajedničkih usluga, subjekte kojima se pružaju usluge, poslovne jedinice i tijela u pristupu operativnoj imovini.

34. U tu svrhu instrukcije trebaju uspostaviti aranžmane za osiguranje kontinuiranog pristupa relevantnoj operativnoj imovini u slučaju sanacije ili reorganizacije bilo kojeg pravnog subjekta grupe s pomoću ugovora o zakupu ili ugovora o licenciranju koji su zaštićeni u slučaju sanacije. Ako se to ne može na odgovarajući način osigurati, instrukcije mogu odrediti da ta imovina treba biti u vlasništvu ili zakupu društva unutar grupe ili reguliranog subjekta koji pruža ključne zajedničke usluge. U suprotnome je moguće razmotriti ugovorne odredbe kojima se osigurava pravo pristupa.

### Upravljanje u svrhu osiguranja kontinuiteta poslovanja

35. Instrukcije trebaju imati odgovarajuće upravljačke strukture zadužene za upravljanje internim politikama koje se primjenjuju na sporazume o razini usluga i za osiguranje usklađenosti s tim politikama. Konkretno, kad je riječ o relevantnim uslugama, neovisno o tome pružaju li se te usluge unutar grupe ili ih pružaju treće strane, instrukcije trebaju imati jasno utvrđene linije izvješćivanja u svrhu pravodobnog praćenja usklađenosti sa sporazumima o razini usluga te trebaju moći primjereno reagirati.

36. Instrukcije trebaju osigurati da se u planovima za osiguranje kontinuiteta poslovanja i aranžmanima za nepredvidive situacije namijenjenima pružateljima relevantnih usluga uzimaju u obzir uvjeti u vezi sa sanacijom, kao i da se tim planovima i aranžmanima omogućuje kontinuirano pružanje usluga u sanaciji, a da se nije potrebno oslanjati na osoblje iz poslovnih linija koje zbog sanacije možda više neće biti dio predmetne instrukcije/grupe.

37. Instrukcije trebaju imati brz i učinkovit postupak donošenja odluka kojim se utvrđuju elementi koji mogu utjecati na kontinuitet poslovanja, a oni uključuju, ali nisu ograničeni na sljedeće:

- a. aktivaciju planova za osiguranje kontinuiteta poslovanja i/ili aranžmana za nepredvidive situacije u sanaciji i tijekom reorganizacije koja bi potom uslijedila;
- b. dodjelu prava pristupa zamjenskom osoblju i posebnom upravitelju u skladu s člankom 35. Direktive 2014/59/EU;
- c. pristup pružatelja relevantnih usluga mogućem pretfinanciranju;
- d. obavješćivanje tijela i dionika unutar grupe o elementima kontinuiteta poslovanja kako bi se poduprlo restrukturiranje, kao i obavješćivanje stručnjaka koji izrađuju plan reorganizacije poslovanja.

#### 4.1.2 Pristup infrastrukturi financijskog tržišta (FMI)

38. Institucije trebaju imati aranžmane za osiguranje kontinuiranog pristupa uslugama poravnanja, platnim uslugama, uslugama namire, skrbništva i ostalim uslugama koje pružaju infrastrukture financijskog tržišta (engl. *financial market infrastructures* (FMI))<sup>11</sup> i posrednici u okviru infrastrukture financijskog tržišta<sup>12</sup> kako bi se izbjegli poremećaji prije i tijekom sanacije te kako bi se olakšala ponovna uspostava stabilnosti i tržišnog povjerenja nakon sanacije.

#### Utvrđivanje odnosa s infrastrukturom financijskog tržišta

39. Institucije trebaju utvrditi sve odnose koje imaju s infrastrukturom financijskog tržišta i posrednicima u okviru infrastrukture financijskog tržišta. Usto je potrebno utvrditi ključne sustave i osoblje za održavanje pristupa uslugama infrastrukture financijskog tržišta te su potrebni mehanizmi kojima se jamči njihova dostupnost ili vjerodostojna zamjena za vrijeme krize.

40. Institucije trebaju jasno razumjeti zahtjeve utvrđenih pružatelja usluga infrastrukture financijskog tržišta u pogledu članstva i uvjete kontinuiranog pristupa ključnim i neophodnim uslugama infrastrukture financijskog tržišta neposredno prije i tijekom sanacije. U tu svrhu institucije trebaju utvrditi obveze koje je potrebno ispuniti na temelju pravilnika o infrastrukturi financijskog tržišta i ugovora s pružateljima usluga infrastrukture financijskog tržišta te provjeriti postoje li i koje su to obveze kojima podliježe potencijalni subjekt sljednik koji proizađe iz sanacije (prijelazna institucija ili stjecatelj). Po analogiji, trebaju utvrditi bitne obveze na temelju ugovora s drugim pružateljima usluga, čije su usluge potrebne kako bi se koristile usluge infrastrukture financijskog tržišta.

41. Institucije trebaju znati komunicirati sa svim pružateljima usluga infrastrukture financijskog tržišta tijekom razdoblja financijskog stresa i pobrinuti se za to da mogu dostaviti dodatne informacije koje će možda biti potrebne radi olakšavanja pristupa.

42. Institucije trebaju razmotriti mjere, kao što su povećani zahtjevi u pogledu iznosa nadoknade ili smanjenja nepodmirenih kreditnih linija, koje bi infrastrukture financijskog tržišta ili posrednici u okviru infrastrukture financijskog tržišta vjerojatno mogli poduzeti, kao i okolnosti, vremenski okvir (npr. u jednom danu ili u roku od nekoliko dana) i opseg u kojemu bi to mogli učiniti. Osim toga, institucije trebaju utvrditi zahtjeve u vezi s dodatnim doprinosima u fond za neispunjene obveze ili jamstveni fond, u vezi s ispunjenjem dodatnih obveza u pogledu likvidnosti ili u vezi s pretfinanciranjem dijela ili svih obveza plaćanja i namire u slučaju financijskog stresa i u sanaciji. Sanacijskom tijelu potrebno je dostaviti razumnu procjenu likvidnosnih zahtjeva s kojima se institucije mogu suočiti u različitim scenarijima stresa, zajedno s relevantnim granularnim podacima o kreditnim linijama i njihovoj

<sup>11</sup> Infrastrukture financijskog tržišta trebaju se tumačiti u skladu s definicijom koju su utvrdili CPMI i IOSCO te stoga obuhvaćaju barem: platne sustave, (međunarodne) središnje depozitorije vrijednosnih papira, sustave namire vrijednosnih papira, središnje druge ugovorne strane, trgovinske repozitorije. (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>)

<sup>12</sup> U skladu s odjeljkom C točkom 7. Priloga Direktivi o oporavku i sanaciji banaka.



iskorištenosti te o najvećoj dosad zabilježenoj (unutardnevnoj) likvidnosti ili u upotrebi kolaterala u određenom vremenskom razdoblju.

43. Institucije trebaju procijeniti učinak koji bi utvrđene mjere (povećani zahtjevi, oslabljen, privremeno obustavljen ili ukinut pristup infrastrukturi financijskog tržišta) mogle imati na ključne funkcije i temeljne linije poslovanja.

#### Raspored i procjena odnosa s infrastrukturom financijskog tržišta

44. Institucije trebaju izraditi raspored odnosa s pružateljima usluga infrastrukture financijskog tržišta<sup>13</sup> prema: (a) ključnim funkcijama; (b) relevantnim uslugama; (c) temeljnim linijama poslovanja; (d) pravnim subjektima; i (e) nadzornim, sanacijskim ili bilo kojim drugim tijelima nadležnima za pružatelja usluga infrastrukture financijskog tržišta, i to najmanje u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2018/1624.

45. Institucije trebaju procijeniti vjerodostojnost aranžmana s alternativnim pružateljima ako bi mogući prekid ugovornog odnosa s pružateljima relevantnih usluga infrastrukture financijskog tržišta mogao bitno ugroziti izvršenje preferirane sanacijske strategije. Ako alternativni aranžmani nisu održivi, institucije trebaju razmotriti alternativne mjere za ublažavanje rizika od poremećaja kontinuiranog pristupa.

46. Institucije trebaju voditi evidenciju o mjerama koje bi pružatelji ključnih usluga infrastrukture financijskog tržišta mogli poduzeti u cilju ukidanja, obustave ili ograničavanja pristupa ili o bilo kojim drugim mjerama koje bi mogle negativno utjecati na pristup institucije uslugama infrastrukture financijskog tržišta ako se ne ispune zahtjevi u vezi s članstvom, kao i o posljedicama koje bi te mjere mogle imati za instituciju.

#### Uporaba infrastrukture financijskog tržišta i posrednika u okviru infrastrukture financijskog tržišta

47. Institucije trebaju voditi evidenciju podataka o transakcijama u pogledu svojih relevantnih pozicija kod pružatelja relevantnih usluga infrastrukture financijskog tržišta i uporabi tih usluga, a koju je potrebno dostaviti relevantnom sanacijskom tijelu prije sanacije. Usto bi sanacijskom tijelu trebale moći dostaviti detaljnije podatke i informacije na zahtjev. Tu je evidenciju potrebno pregledavati i ažurirati pri svakoj značajnoj promjeni volumena koje obrade pružatelji usluga infrastrukture financijskog tržišta ili pozicija kod tih pružatelja.

#### Planiranje za nepredvidive situacije

48. Institucije trebaju izraditi i ažurirati plan za nepredvidive situacije u kojemu opisuju kako će održavati pristup pružateljima relevantnih usluga infrastrukture financijskog tržišta u stresnim situacijama neposredno prije, tijekom i nakon sanacije.

---

<sup>13</sup> Pružatelji usluga infrastrukture financijskog tržišta smatraju se alternativno ključnima ako su nužni za obavljanje ključne funkcije, a neophodnima ako su potrebni za izvršenje temeljne linije poslovanja. Pružatelji ključnih i neophodnih usluga infrastrukture financijskog tržišta jesu pružatelji relevantnih usluga infrastrukture financijskog tržišta.



49. Institucije trebaju osigurati da planovi za nepredvidive situacije sadržavaju širok raspon mogućih mjera koje bi svaki pružatelj relevantnih usluga infrastrukture financijskog tržišta mogao poduzeti prije i tijekom sanacije, kao i moguće mjere za ublažavanje koje će provesti institucije. U planu je potrebno navesti i pojedinosti o predviđenim zahtjevima u vezi s kolateralom, likvidnošću i informacijama te o tome kako institucija namjerava ispuniti te zahtjeve.

50. Konkretnije, institucije trebaju osigurati da planovi za nepredvidive situacije, među ostalim, sadržavaju:

- a. mjere za koje se očekuje da će ih pružatelji usluga infrastrukture financijskog tržišta poduzeti neposredno prije i tijekom sanacije;
- b. infrastrukturu, postupke i operativne aranžmane koje je institucija uspostavila kako bi se osiguralo ispunjavanje bitnih obveza iz ugovora i pravilnika za infrastrukturu financijskog tržišta radi zadržavanja pristupa relevantnim uslugama infrastrukture financijskog tržišta;
- c. mjere koje će institucija poduzeti kako bi ublažila prijetnje obavljanju svojih ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja zbog prekinutog ili otežanog pristupa, primjerice aktivno upravljanje izloženostima, prefinansiranje obveza ili vjerodostojni alternativni *ex ante* aranžmani te vjerojatni ishod tih mjera (utjecaj na ključne funkcije, temeljne linije poslovanja i klijente);
- d. metodologiju na kojoj se temelji procjena likvidnosnih zahtjeva u razdoblju stresa, uključujući pretpostavke o očekivanom opsegu poslovnih aktivnosti;
- e. komunikacijsku strategiju.

### Prenosivost u pogledu klijenata

51. Institucije trebaju utvrditi zahtjeve prenosivosti u pogledu klijenata i dostaviti odgovarajuće informacije u vezi sa središnjim drugim ugovornim stranama, razvrstane prema središnjoj drugoj ugovornoj strani i segmentu u kojemu te strane djeluju kao članovi sustava poravnanja, u skladu s relevantnim postupcima i procedurama infrastrukture financijskog tržišta. To obuhvaća informacije o sustavu odvajanja i vrsti računa klijenata te broju klijenata u okviru različitih struktura računa.

52. U resursima i sustavima institucija treba se omogućiti pohranjivanje ažurnih informacija koje se mogu brzo dostaviti tijekom sanacije kako bi se osigurao neometan prijenos pozicija klijenata kod središnjih drugih ugovornih strana te prijenos imovine klijenata u središnjim depozitorijima vrijednosnih papira. Te informacije trebaju obuhvaćati popis:

- a. klijenata za svaki zbirni račun te pozicija, iznosa nadoknade i imovine primljene kao kolateral po pojedinom klijentu u okviru zbirnog računa;

- b. pozicija, iznosa nadoknade i imovine klijenata primljene kao kolateral po pojedinom klijentu; i
- c. imovine pojedinog klijenta koja se drži u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira.

### Razmjena informacija i komunikacija među tijelima

53. Sanacijska tijela za korisnike usluga infrastrukture financijskog tržišta trebaju utvrditi relevantna tijela za svakog pružatelja relevantnih usluga infrastrukture financijskog tržišta i s njima pokrenuti raspravu o učinku sanacije na infrastrukture financijskog tržišta u njihovoj nadležnosti.
54. Sanacijska tijela trebaju (u skladu s primjenjivim pravom u području razmjene informacija i povjerljivosti) imati odgovarajuće mehanizme za razmjenu informacija, koji obuhvaćaju i rano upozoravanje na rizike, između sanacijskih i nadzornih tijela za korisnike usluga infrastrukture financijskog tržišta i relevantnih tijela za pružatelje relevantnih usluga infrastrukture financijskog tržišta.

#### 4.1.3 Upravljanje pri planiranju sanacije

55. Upravljačko tijelo institucije treba osigurati usklađenost institucije s ovim smjernicama za potrebe planiranja sanacije, dok izvršni direktor u smislu članka 91. Direktive 2013/36/EU treba biti zadužen za planiranje sanacije institucije.
56. Izvršni direktor iz prethodnog stavka treba biti zadužen barem za sljedeće:
- a. osiguravanje točnih i pravodobnih informacija potrebnih za izradu sanacijskog plana institucije;
  - b. osiguravanje da institucija ispunjava zahtjeve u pogledu planiranja sanacije i da to nastavlja činiti;
  - c. osiguranje da je planiranje sanacije uključeno u cjelokupni upravljačke postupke institucije;
  - d. izmjene postojećih odbora ili uspostavu novih odbora koji će podupirati sanacijske aktivnosti, ako je to potrebno;
  - e. odobravanje glavnih očekivanih rezultata i osiguranje primjerenih postupaka delegiranja u tom pogledu, u okviru odgovarajućih mehanizama unutarnje kontrole i usuglašavanja (npr. obrasci za izvješćivanje o sanaciji);



- f. redovito obavješćivanje ostalih članova upravljačkog i nadzornog tijela o statusu aktivnosti u vezi s planiranjem sanacije i mogućnošću sanacije institucije, što se dokumentira u zapisnicima;
- g. osiguravanje odgovarajućeg proračuna i osoblja za potrebe sanacijskih aktivnosti. Posebno, ako subjekt grupe ima sjedište u trećoj zemlji, ali ne ograničavajući se na takve slučajeve: izvršni direktor osigurava zapošljavanje osoblja koje je poznato s lokalnim okolnostima i posebno osoblje za planiranje sanacije koje aktivno sudjeluje u aktivnostima planiranja sanacije grupe i doprinosi tim aktivnostima te može pružiti djelotvornu potporu u scenariju sanacije grupe; i
- h. određivanje višeg rukovoditelja kojeg su institucije imenovale u skladu s točkom 57.

57. Institucije trebaju imenovati iskusnog višeg rukovoditelja zaduženog za provedbu i koordinaciju (unutarnjeg) programa rada u području planiranja sanacije / mogućnosti sanacije i upravljanje tim programom.

58. Iskusni viši rukovoditelj treba obavljati sljedeće zadaće:

- a. koordinirati sanacijske aktivnosti i upravljati njima, uključujući pripremu radionica, izradu upitnika i ispunjavanje ostalih zahtjeva sanacijskog tijela;
- b. imati ulogu glavne točke kontakta, zajedno sa svojim timom, za sanacijska tijela kako bi se osigurao koordiniran pristup planiranju sanacije te uloga glavne točke kontakta za provedbu sanacijske strategije u okviru grupe;
- c. osiguravati dosljednu i dobro organiziranu komunikaciju sa sanacijskim tijelima;
- d. koordinirati operacionalizaciju sanacijske strategije (uspostava i testiranje relevantnih koraka za provedbu strategije u kontekstu planiranja sanacije) i sudjelovati u probnim postupcima za testiranje i ocjenu operativne spremnosti institucije; i
- e. ako je to potrebno, uspostaviti posebna područja djelovanja radi rješavanja pitanja u vezi sa sanacijom.

59. Postupcima i aranžmanima upravljanja treba osigurati da je planiranje sanacije uključeno u opći okvir upravljanja institucijom te je njima potrebno podupirati izradu i provedbu sanacijske strategije.

60. Institucije trebaju:

- a. osigurati odgovarajuće osoblje za sanacijske aktivnosti kako bi se zajamčilo pravodobno donošenje odluka u pogledu sanacije prije, tijekom i nakon same sanacije;



- b. utvrditi jasne linije odgovornosti, što podrazumijeva i linije izvješćivanja i postupke eskalacije sve do i uključujući članove odbora te postupke odobrenja u području planiranja sanacije i upravljanja kriznim situacijama (primjerice provedba odluke o sanaciji ili komunikacija s relevantnim skupinama dionika), pri čemu se sve dokumentira u posebnim politikama i postupovnim dokumentima (uključujući provedbene protokole);
- c. osigurati da se u strateškim odlukama uzimaju u obzir međusobne veze u pogledu sanacije koje utječu na mogućnost sanacije (primjerice aktivnosti spajanja i preuzimanja, restrukturiranje pravnog subjekta, izmjene modela knjiženja, uporaba jamstava unutar grupe ili izmjene u pogledu informacijske tehnologije);
- d. bez odgađanja obavješćivati sanacijska tijela o planiranim bitnim izmjenama elemenata kao što su poslovni model, struktura, operativni ustroj (uključujući izmjene infrastrukture informacijske tehnologije) i upravljanje koje će utjecati na aktivnosti planiranja sanacije ili provedbu preferirane sanacijske strategije i mogućnost sanacije;
- e. osigurati učinkovit protok informacija o sanaciji između upravnog odbora, odgovornog višeg rukovoditelja i svih ostalih članova relevantnog osoblja, čime im se omogućuje da obavljaju svoje zadaće prije, tijekom i nakon sanacije;
- f. pobrinuti se za to da pružatelji relevantnih usluga unutar grupe imaju vlastitu upravljačku strukturu i jasno utvrđene linije izvješćivanja, da se pretjerano ne oslanjaju na više osoblje drugih subjekata grupe, da imaju aranžmane za nepredvidive situacije kojima se osigurava kontinuirano pružanje relevantnih usluga u sanaciji te da je pružanje relevantnih usluga unutar grupe uređeno tako da se izbjegne povlašten tretman zbog propasti ili sanacije bilo kojeg subjekta grupe; i
- g. ako se sjedište grupe nalazi u trećoj zemlji, osigurati da subjekt ima dovoljno osoblja i da je rukovodstvo dobro upoznato sa sanacijskom strategijom grupe, uključujući postupke i procedure donošenja odluka u kriznim situacijama, te da može balansirati postupkom donošenja odluka grupe sa sjedištem u trećoj zemlji u okviru redovnog poslovanja, uzimajući u obzir mogućnost sanacije lokalnih subjekata.

61. Institucije trebaju uspostaviti postupak osiguranja kvalitete kako bi se zajamčila cjelovitost i točnost informacija koje se dostavljaju sanacijskim tijelima u svrhu planiranja sanacije. Osim toga, u okviru unutarnje revizije potrebno je redovito preispitivati informacije i planove institucije u pogledu sanacije.

62. Institucije trebaju:

- a. imati mehanizme kojima se osiguravaju cjelovitost i točnost podataka;

- b. osigurati da se informacije u pogledu sanacije redovito preispituju u okviru unutarnje revizije (aktivnosti planiranja sanacije dio su godišnjeg plana revizije);
- c. osigurati da odbor za reviziju prati djelotvornost sustava institucije za unutarnju kontrolu kvalitete te prima i razmatra izvješća o reviziji; i
- d. osigurati da odbor za reviziju ili drugo tijelo periodički preispituje te mehanizme.

## 4.2 Minimalni zahtjevi u pogledu financijskih sredstava u skladu s člankom 28. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075

### 4.2.1 Financiranje i likvidnost u sanaciji

#### Analiza likvidnosti

63. Institucije trebaju utvrditi subjekte i valute koje smatraju značajnima<sup>14</sup> u pogledu likvidnosti, kao i mjesta unutar grupe na kojima može postojati likvidnosni rizik. Kad je riječ o utvrđivanju značajnih subjekata, institucije trebaju obuhvatiti sve relevantne pravne osobe kako su definirane u članku 2. stavku 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/1624, no trebale bi razmotriti i ključne uloge u osiguravanju financijskih sredstava, primjerice pristup instrumentima središnje banke.
64. Institucije trebaju dokazati svoju sposobnost mjerenja pozicije likvidnosti i izvješćivanja o njoj u kratkom roku te trebaju imati kapacitete za analizu likvidnosti trenutnih pozicija na razini značajnih subjekata i na razini grupe u pogledu značajnih valuta, u skladu s člankom 415. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013. Institucije usto trebaju biti sposobne potvrditi da potrebe za likvidnošću svakog subjekta koji nije značajan, kao ni obveze u svim valutama koje nisu značajne ne predstavljaju rizik za poziciju likvidnosti institucije u sanaciji.
65. Institucije trebaju utvrditi pokretače likvidnosti neposredno prije i tijekom sanacije. Pritom trebaju razmotriti krize različite prirode.
66. Institucije trebaju osigurati da se analiza likvidnosti iz točke 68. po potrebi ažurira na razini značajnih subjekata i te informacije trebaju pravodobno dostaviti sanacijskim tijelima. Krajnji cilj pritom treba biti opis mogućih izvora likvidnosti za potporu sanaciji kako je utvrđeno u odjeljku B točki 20. Priloga Direktivi 2014/59/EU.
67. Institucije trebaju dostaviti pokazatelje iz točke 68. na razini sanacijske grupe, i to za svaki značajni pravni subjekt<sup>15</sup> i, gdje je to relevantno, za određene podružnice unutar sanacijske

<sup>14</sup> U tu se svrhu značajnim valutama smatraju valute za koje su potrebna odvojena izvješća u skladu s člankom 415. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

<sup>15</sup> Utvrđeni u skladu s točkom 66.



grupe na agregiranoj i pojedinačnoj osnovi te prema značajnoj valuti. Nadalje, institucije trebaju detaljno opisati pretpostavke na koje se oslanjaju pri predviđanju kretanja likvidacijske vrijednosti kapaciteta likvidnosne pokrivenosti.

68. Institucije trebaju simulirati novčane tokove za bilančne i izvanbilančne stavke te kapacitet likvidnosne pokrivenosti u okviru različitih scenarija sanacije:

- a. za sanacijsku grupu, za svaki značajni pravni subjekt i, ako je to relevantno, za određene podružnice u opsegu sanacijske grupe na pojedinačnoj osnovi;
- b. na agregiranoj razini u izvještajnoj valuti i na razini svake značajne valute, uključujući sve valute koje su relevantne za sudjelovanje institucije u infrastrukturama financijskog tržišta; i
- c. tijekom više vremenskih razdoblja, od prekonoćnog do dostatnog vremenskog razdoblja nakon sanacije (npr. šest mjeseci).

69. Pri procjeni likvidnosti i financijskih sredstava potrebnih za provedbu sanacijske strategije, kako je navedeno u točki 68., institucije trebaju obratiti posebnu pozornost na sljedeće:

- a. pravne, regulatorne i operativne prepreke za mogućnost prijenosa likvidnosti, osobito unutar grupe;
- b. obveze u vezi s platnim prometom, poravnanjem i namirom, uključujući promjene u pogledu potražnje za likvidnošću i potrebnih izvora za ispunjavanje tih obveza te moguće učinke koje bi nepovoljne mjere koje poduzimaju infrastrukture financijskog tržišta ili posrednici u okviru infrastrukture financijskog tržišta mogle imati na likvidnost;
- c. zahtjeve u vezi s drugom ugovornom stranom i kolateralom, uključujući zahtjeve koji proizlaze iz članstva u središnjoj drugoj ugovornoj strani i infrastrukturi financijskog tržišta, kao što su povećani zahtjevi u pogledu inicijalnog ili varijacijskog iznosa nadoknade koji se primjenjuju na financijske instrumente tijekom i nakon sanacije;
- d. prava suspenzije, raskida i netiranja/prijeboja koja druge ugovorne strane mogu ostvariti nakon sanacije institucije;
- e. likvidnosne tokove između sanacijske grupe i subjekata grupe izvan opsega sanacijske grupe i činjenicu hoće li biti potrebno objektivno analizirati te likvidnosne tokove i procijeniti njihovu pravnu utemeljenost u sanaciji;
- f. pravne i operativne prepreke pravodobnom davanju u zalog dostupnog kolaterala;
- g. minimalne i maksimalne dnevne potrebe za likvidnošću, troškove poslovanja i potrebe za obrtnim kapitalom; i

- h. dostupne instrumente likvidnosti središnje banke i s njima povezane uvjete pristupa i otplate.

### Mobilizacija imovine i ostalih privatnih sredstava

70. Institucije trebaju biti sposobne:

- a. utvrditi cjelokupnu imovinu koja bi se mogla smatrati kolateralom prihvatljivim kao potpora financiranju u sanaciji;
- b. razlikovati opterećenu i neopterećenu imovinu, utvrditi zakonska prava na založeni i nezaloženi kolateral;
- c. pratiti dostupan i neopterećeni kolateral na razini sanacijske grupe i za svaki značajni pravni subjekt ili podružnicu u opsegu sanacijske grupe na pojedinačnoj osnovi, za svaku značajnu valutu; i
- d. dostaviti informacije o dostupnom kolateralu na granularnoj razini (uključujući informacije o prihvatljivosti kod središnje banke, valuti, vrsti imovine, lokaciji, kreditnoj kvaliteti), čak i u uvjetima koji se brzo mijenjaju.

71. Institucije trebaju operacionalizirati mobilizaciju kolaterala te definirati i dokumentirati sve potrebne operativne korake, uključujući vremenski okvir i postupke upravljanja, među ostalim kako bi se mobilizirao kolateral koji se možda nalazi u društvima kćerima i/ili podružnicama koje posluju u različitim valutama. Potrebno je procijeniti mobilizaciju dostupnog kolaterala te redovito (barem jednom godišnje) preispitivati i testirati njegovu djelotvornost i operativnu stabilnost, što obuhvaća, primjerice, mogućnost prodaje, repo poslova ili pozajmljivanja na temelju određene imovine. Institucije trebaju obratiti posebnu pozornost na prepreke prijenosu sredstava i pravne prepreke u stranim jurisdikcijama. U tu svrhu institucije trebaju moći izračunati iznos imovine koja se može slobodno prenositi unutar grupe i izvijestiti o tom iznosu, ujedno uzimajući u obzir potrebu za ispunjenjem lokalnih regulatornih zahtjeva i zadovoljenjem potreba za operativnom likvidnošću.

### Pristup redovnim instrumentima središnje banke

72. Institucije trebaju razmotriti potrebu i mogućnost monetizacije kolaterala s trećim stranama, uključujući svaku potencijalnu potrebu ili mogućnost zahtijevanja likvidnosti iz redovnih instrumenata središnje banke.

73. Institucije trebaju osigurati da se u obzir uzimaju i uvjeti pod kojima značajni pravni subjekti institucije u sanaciji mogu pristupiti redovnim instrumentima središnje banke, uključujući minimalne uvjete koje je potrebno ispuniti, zahtjeve u vezi s kolateralom, trajanje ili ostale uvjete.

74. Institucije trebaju moći dostaviti informacije o iznosu i lokaciji imovine unutar grupe za koju se očekuje da će biti prihvatljiva kao kolateral za instrumente središnje banke u skladu s člankom 29. stavkom 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

### Prekogranična suradnja

75. Kad je riječ o sanaciji prekograničnih grupa, sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri trebaju surađivati s ciljem dosljedne i djelotvorne provedbe planova financiranja sanacije na razini grupe i na lokalnoj razini.

## 4.3 Minimalni zahtjevi u pogledu informacijskih sustava u skladu s člankom 29. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075

### 4.3.1 Testiranje informacijskih sustava

76. Ovim se smjericama uvode određeni uvjeti koje institucije trebaju ispuniti kako bi sanacijskim tijelima mogle pravodobno dostaviti relevantne informacije. To se posebno odnosi na kontinuitet poslovanja te financiranje i likvidnost u sanaciji. Institucije trebaju organizirati probne postupke kako bi dokazale sposobnosti iz odjeljaka 4.1.1, 4.2.1 i 4.3.2. Budući da se te sposobnosti postupno razvijaju, potrebno je redovito provoditi probne postupke, sve dok sanacijsko tijelo ne bude zadovoljno i ne odluči smanjiti njihovu učestalost.

### 4.3.2 Informacijski sustavi za vrednovanje

77. Institucije trebaju raspolagati kapacitetima (uključujući sustav MIS i tehnološku infrastrukturu) za pravodobnu dostavu podataka o vrednovanju na dovoljno granularnoj razini kako bi se omogućilo vrednovanje u primjerenom vremenskom roku. Ti su kapaciteti utvrđeni u poglavlju o sustavu MIS iz priručnika EBA-e o vrednovanju<sup>16</sup>.

## 4.4 Minimalni zahtjevi u pogledu prekograničnih pitanja u skladu s člankom 30. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075

### 4.4.1 Ugovorno priznanje *bail-in* i ovlasti za obustavu sanacije

78. Institucije trebaju biti sposobne dostaviti popis ugovora sklopljenih u skladu s pravom treće zemlje. Na popisu je potrebno utvrditi predmetnu drugu ugovornu stranu i obveze institucije te navesti primjenjuje li se izuzeće od ugovornog priznanja ili je ugovorno priznanje

---

<sup>16</sup> <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>



neizvedivo<sup>17</sup> te jesu li uvjeti ugovornog priznanja *bail-in*a i ovlasti za obustavu sanacije uključeni u ugovor u skladu s člancima 55. i 71.a Direktive 2014/59/EU.

79. Prilikom nadzora usklađenosti institucija s odredbama članka 71. stavka 7. Direktive 2014/59/EU sanacijska tijela trebaju razmotriti najprimjerenija sredstva, uzimajući u obzir nacionalni pravni okvir:

- a. slanje dopisa predmetnim institucijama;
- b. objava/slanje cirkularnih obavijesti institucijama;
- c. objava u kojoj se navodi da se od institucija očekuje da ispune zahtjev;
- d. izdavanje upravnih rješenja ili naloga;
- e. donošenje novih (lokalnih) propisa ili akata.

80. Institucije trebaju provesti samoprocjenu i objaviti mogu li dostaviti tražene podatke u odgovarajućem formatu i vremenskom roku.

81. Sanacijska tijela trebaju provesti dodatne provjere usklađenosti s uvjetima iz točaka 78. i 80. koristeći se sredstvima navedenima u nastavku ovisno o slučaju:

- a. zahtjev za dostavu podataka u unaprijed utvrđenom formatu u određenim vremenskim razmacima. To se može dodatno preispitati s pomoću *ad hoc* zahtjeva za ispitivanje sposobnosti institucije u pogledu dostave traženih podataka u kratkom vremenskom roku;
- b. zahtjev kojim se od institucija traži da provedu analizu razlika između informacija koje su prikupljene i dostupne u njihovim sustavima i minimalnih skupova informacija iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1712<sup>18</sup>;
- c. dodjeljivanje zadaće provjere usklađenosti funkciji unutarnje revizije institucije. Na temelju tog revizijskog pregleda sanacijskom se tijelu šalje izjava u kojoj se navodi ishod postupka preispitivanja;
- d. organizacija probnih postupaka.

<sup>17</sup> U mjeri u kojoj je to moguće.

<sup>18</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1712 od 7. lipnja 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju minimalni skup informacija o financijskim ugovorima koje mora sadržavati detaljna evidencija i okolnosti u kojima treba nametnuti zahtjev (SL L 258, 24.9.2016., str. 1.).

## Obveze tijela u sanacijskim kolegijima

82. Kako bi se djelotvorno pratila mogućnost sanacije u kolegijima, sanacijska tijela trebaju na svakom godišnjem sastanku iznijeti najnovije informacije o napretku koji je u svakoj jurisdikciji ostvaren u posljednjem ciklusu planiranja sanacije te dostaviti vremenski raspored za provedbu zahtjeva utvrđenih u ovim smjernicama. U Prilogu 2. ovim smjernicama nalazi se obrazac za praćenje napretka.

## 4.5 Provedba sanacije

83. Institucije, na temelju koordinacije sa sanacijskim tijelima, u operativnim protokolima trebaju opisati sve operativne aspekte sanacijske strategije i operativne mjere potrebne za njezinu provedbu kako je utvrđeno u ovom odjeljku smjernica (uključujući odgovornosti, postupke eskalacije, osiguranje kvalitete i sve relevantne propise) te redovito ažurirati i testirati te aspekte u okviru probnih postupaka. U te protokole institucije trebaju uključiti i sve odgovarajuće scenarije te u njima opisati sve relevantne interne propise.

84. Budući da su operativni aspekti sanacijske strategije uglavnom povezani s instrumentima koji se upotrebljavaju i da se tiču očekivanja navedenih u poglavljima u nastavku, institucije trebaju dokazati sposobnosti testiranja i operacionalizacije kako je opisano u nastavku ovih smjernica.

### 4.5.1 Mehanizam za izvršenje *bail-ina*

#### Razvoj vanjskih aspekata mehanizma za izvršenje *bail-ina*

85. S obzirom na to da su u vanjsko izvršenje *bail-ina* uključene različite strane iz sektora, sanacijska tijela trebaju surađivati sa svim relevantnim stranama, i to barem s institucijama, tržišnom infrastrukturom i ostalim relevantnim tijelima. Institucije i sanacijska tijela trebaju surađivati prilikom izrade vjerodostojnog mehanizma izvršenja.

86. Institucije trebaju aktivno podupirati tijela kojih se to tiče i osigurati operativnu primjenjivost tog mehanizma izvršenja na njih. S tim u vezi institucije trebaju u operativnom protokolu o *bail-inu* definirati postupak primjene mehanizma za izvršenje *bail-ina*, koji je usklađen s primjenjivim nacionalnim regulatornim okvirom te istaknuti kako se u okviru tog postupka:

- a. rješavaju pitanja prekida, otkazivanja ili suspenzije kotacije vrijednosnih papira ili trgovanja vrijednosnim papirima;
- b. rješava pitanje rizika nepodmirenih transakcija<sup>19</sup>;

---

<sup>19</sup> Do sanacije može doći nakon što je izvršeno trgovanje vrijednosnim papirima, ali još nije došlo do namire.



- c. rješavaju pitanja kotacije ili ponovne kotacije te uvrštavanja radi trgovanja novih vrijednosnih papira ili drugih tražbina;
- d. omogućuje isporuka vlasničkih instrumenata vjerovnicima u *bail-inu*;
- e. objašnjava prilagodba koju će možda biti potrebno izvršiti u kasnijoj fazi, nakon što gubitci institucije budu u cijelosti poznati, primjerice na temelju ishoda konačnog vrednovanja; i
- f. omogućuju tražbine na osnovi mogućeg preostalog nepotraživanog vlasničkog kapitala izvan početnog razdoblja izvršenja. U ranim fazama izvršenja *bail-ina* možda neće odmah biti utvrđeni novi dioničari ili novi vlasnici vlasničkog kapitala i neće biti uspostavljen kontakt s njima. Stoga im se mehanizmom za izvršenje *bail-ina* treba omogućiti da zatraže svoja prava u kasnijoj fazi.
- g. ispunjavaju obveze objavljivanja u skladu s Uredbom (EU) br. 596/2014<sup>20</sup>.

87. Kad je riječ o prekograničnim grupama, uloge matičnog tijela i tijela domaćina u postupku izvršenja *bail-ina* potrebno je utvrditi *ex ante* u okviru sanacijskih kolegija / skupina za upravljanje kriznim situacijama.

#### Razvoj unutarnjih aspekata mehanizma za izvršenje *bail-ina*

88. Institucije u operativnom protokolu trebaju navesti sve interne aspekte *bail-ina*, vremenski raspored, interne postupke kojima se jamči prijenos gubitaka sanacijskom subjektu te pojedinačne korake otpisa i konverzije prema vrsti instrumenta.
89. U tom protokolu trebaju utvrditi i kako će priopćavati potrebne informacije u svrhu vrednovanja u skladu s odjeljkom 4.3.2 ovih smjernica i u svrhu naloga za izvršenje *bail-ina*.
90. Institucije trebaju pokazati na koji bi način mogle u kratkom roku ažurirati svoju bilancu na temelju privremenog vrednovanja, primjerice tijekom tzv. sanacijskog vikenda.
91. Prilikom utvrđivanja unutarnjih aspekata *bail-ina* institucije trebaju razmotriti barem sljedeće: pravne prepreke, računovodstvene prepreke, porezni učinak, značajke instrumenta, subjekte posebne namjene, zaštitu od rizika, obračunane kamate, obveze same institucije i prilagodbe pretpostavki.

#### 4.5.2 Reorganizacija poslovanja

92. Nakon donošenja odluke o sanacijskoj mjeri vjerojatno će biti potrebno provesti nužne mjere reorganizacije poslovanja kako bi se na izvediv i sveobuhvatan način ponovno uspostavila održivost institucije. To obuhvaća potrebe u pogledu reorganizacije poslovanja radi ponovne uspostave održivosti subjekta i reorganizaciju modela pružanja usluga u slučaju prijenosa na

---

<sup>20</sup> Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta).



stjecatelja ili prijelaznu instituciju ili odvajanja dijela grupe, primjerice ako je riječ o strategiji s višestrukim točkama pristupanja.

### Sposobnosti na kojima se temelji izrada plana reorganizacije poslovanja

93. Institucije trebaju imati uspostavljen postupak upravljanja u vezi s planom reorganizacije poslovanja u skladu s člankom 52. Direktive 2014/59/EU i Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1400<sup>21</sup>, koji se donosi prema potrebi. U okviru postupka upravljanja potrebno je osigurati odgovarajuću uključenost svih područja poslovanja, jedinica i tijela institucije.
94. Institucije trebaju dokazati da jasno razumiju dogovor o koordinaciji sklopljen između sanacijskog i nadležnog tijela na temelju glave III. Smjernica EBA-e o minimalnim kriterijima koje treba ispunjavati plan reorganizacije poslovanja u skladu s Direktivom 2014/59/EU<sup>22</sup>.
95. Institucije trebaju imati uspostavljen postupak za obavješćivanje sanacijskog i nadležnog tijela o planu reorganizacije poslovanja, čime se tim tijelima omogućuje da u kratkom roku procijene održivost institucije u skladu s člankom 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1400. U okviru tog postupka potrebno je utvrditi način na koji će institucije u kratkom roku razmotriti primjedbe i odgovoriti na pitanja nadležnog i sanacijskog tijela u vezi s planom reorganizacije poslovanja.
96. Institucije trebaju moći dokazati kako će se plan reorganizacije poslovanja izmijeniti nakon procjene koju provedu sanacijsko i nadležno tijelo.

### Utvrđivanje i planiranje mogućih opcija reorganizacije poslovanja

97. U koordinaciji sa sanacijskim tijelima već je u fazi planiranja sanacije potrebno razmotriti sve očekivane elemente budućeg plana reorganizacije poslovanja od ključne važnosti za provedbu sanacijske strategije, uključujući elemente koji se odnose na operativno odvajanje dijelova grupe u slučaju strategije s višestrukim točkama pristupanja ili uporabe instrumenta za odvajanje imovine, ili elemente koji će se vrlo vjerojatno pojaviti (primjerice opcije oporavka ili likvidacija solventnog društva u slučaju složenih portfelja).
98. S tim u vezi potrebno je razmotriti elemente iz članka 2. stavka 1. točke (c) i članka 2. stavka 2., kao i detaljan opis potencijalnih izvora financiranja iz članka 3. stavka 1. točke (b) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1400.

### Odvojivost u svrhu sanacije i reorganizacije poslovanja

99. Ako su institucije u skladu s prethodnim odjeljkom donijele sanacijsku strategiju ili prethodno utvrdile opcije reorganizacije poslovanja i ako se njima predviđa odvajanje određenih dijelova institucije ili grupe, institucije trebaju dokazati da tu mjeru mogu provesti u kratkom roku. To

<sup>21</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1400 od 14. studenoga 2017. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju minimalni elementi plana reorganizacije poslovanja i minimalan sadržaj izvješća o napretku u provedbi plana (SL L 228, 9.3.2018., str. 1.).

<sup>22</sup> EBA/GL/2015/21.



će se u pravilu odnositi na djelotvornu provedbu strategije s višestrukim točkama pristupanja i strategija kojima se predviđa prijenos jednog dijela ili više dijelova grupe.

100. Prema potrebi, institucije trebaju imati sposobnost utvrđivanja i odvajanja portfelja imovine. Trebaju moći na odgovarajući način upariti tu imovinu i obveze, a posebnu pozornost trebaju obratiti na imovinu koju nije moguće odvojiti, ujedno uzimajući u obzir vrstu sporazuma koji se štite tijekom djelomičnog prijenosa imovine, prava i obveza institucije u sanaciji u skladu s člankom 76. Direktive 2014/59/EU i dodatnim specifikacijama utvrđenima u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) 2017/867<sup>23</sup>.
101. U svrhu dokazivanja odvojivosti sanacijske grupe u kontekstu strategije s višestrukim točkama pristupanja institucije, u koordinaciji sa sanacijskim tijelima, trebaju jasno utvrditi ciljni model poslovanja i način na koji će se on provesti u razumnom vremenskom roku. Na primjer, ako se u planu restrukturiranja predviđa da se pružanje relevantnih usluga prenese sa subjekta sanirane grupe na trećeg pružatelja ili na odvojeni subjekt, potrebno je jasno pokazati kako će se i u kojem vremenskom roku to postići. Isto vrijedi i za interno pružanje relevantnih usluga na razini saniranog subjekta ako je provedena sanacija.

### Ponovna odobrenja i suglasnosti

102. Institucije, u koordinaciji sa sanacijskim tijelima, trebaju utvrditi relevantne nadzorne i regulatorne suglasnosti i odobrenja koja će im biti potrebna za provedbu sanacijske mjere i, u mjeri u kojoj je to moguće, uspostaviti postupke kojima se osigurava pravodobno izdavanje potrebnih suglasnosti i odobrenja.
103. Konkretno, (a) novoosnovana financijska društva trebaju zatražiti odobrenje za obavljanje reguliranih aktivnosti; (b) potencijalni novi upravitelji i direktori trebaju ishoditi potvrde nadzornog tijela o stručnosti i primjerenosti; (c) u slučaju strategija s višestrukim točkama pristupanja možda će biti potrebno odobrenje aranžmana eksternalizacije uspostavljenih s prethodnim subjektima grupe i (d) prijenos kontrole novim dioničarima može dovesti do izmjene zahtjeva u pogledu kontrole (primjerice regulatorno odobrenje kvalificiranih udjela).
104. U svrhu ishođenja ponovnih odobrenja i suglasnosti nadležna i sanacijska tijela trebaju uspostaviti jasne postupke kojima će omogućiti neometanu interakciju i koordinaciju s tijelima za financijski nadzor.
105. U koordinaciji s relevantnim nadležnim tijelima sanacijska tijela trebaju preispitati mjere restrukturiranja koje su predložile institucije. Kad je riječ o strategiji s višestrukim točkama pristupanja, posebnu pozornost potrebno je obratiti održivosti operativnih aranžmana koji trebaju biti na snazi nakon sanacije.

---

<sup>23</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/867 od 7. veljače 2017. o razredima sporazuma koji moraju biti zaštićeni pri djelomičnom prijenosu vlasništva u skladu s člankom 76. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 20.5.2017., str. 15.).



### 4.5.3 Upravljanje pri provedbi sanacije

106. Institucije trebaju uspostaviti postupke upravljanja kojima se podupire pravodobno donošenje odluka u sanaciji u cilju djelotvorne izrade i pravodobne provedbe sanacijske strategije, a kojima se ujedno omogućuje pružanje relevantnih informacija i djelotvoran nadzor.

#### Upravljanje institucijom i kontrola institucije tijekom sanacije

107. U planovima sanacije sanacijska tijela trebaju pojasniti: i. odgovornosti u pogledu upravljanja institucijom te ovlasti i prava upravljanja koja može ostvariti sanacijsko tijelo, sanacijski upravitelj (posebni upravitelji imenovani u skladu s člankom 35. Direktive 2014/59/EU) i rukovodstvo institucije tijekom sanacije i restrukturiranja koje bi potom uslijedilo; i ii. kontrolu institucije.

108. Ako je riječ o prijenosu ili prijelaznoj instituciji, sanacijska tijela možda će trebati sklopiti sporazume o upravljanju ključnim aktivnostima prijelazne institucije.

109. Sanacijska tijela trebaju razmotriti obavješćivanje dionika na tržištu o okviru za kontrolu i upravljanje tijekom razdoblja *bail-ina* za vrijeme sanacije.

#### Razrješenje i imenovanje rukovodstva

110. Sanacijska tijela trebaju utvrditi članove upravljačkog tijela i višeg rukovodstva koji će biti razriješeni odnosno novo rukovodstvo koje će biti imenovano, ovisno o okolnostima propasti institucije i mjerama koje su institucije ili nadzorna tijela poduzela u fazi oporavka.

111. Sanacijska tijela trebaju od institucija zahtijevati da imaju uspostavljene opcije i aranžmane za zadržavanje ključnog osoblja (kako ga je utvrdila institucija) u sanaciji, kako bi se, među ostalim, olakšala provedba sanacijske strategije ako je to potrebno.

112. Nadležna tijela trebaju u suradnji sa sanacijskim tijelima utvrditi kriterije koje bi novo rukovodstvo trebalo ispuniti, kao i informacije, smjernice, odobrenja i dokumente koji bi mu mogli trebati.

#### Prijenos kontrole novim vlasnicima i upraviteljima

113. Sanacijska tijela trebaju uspostaviti jasan mehanizam za: i. utvrđivanje nove vlasničke strukture institucije kao posljedica izvršenja *bail-ina*; te ii. prelazak u stanje u kojemu novi vlasnici ostvaruju prava upravljanja i kontrole.

114. Taj je mehanizam potrebno javno objaviti *ex ante* (prema potrebi) i istaknuti u komunikaciji tijekom sanacije.

#### 4.5.4 Komunikacija

115. Jasnom komunikacijom i priopćavanjem relevantnih informacija vjerovnicima, sudionicima na tržištu i ostalim ključnim dionicima treba promicati sigurnost i predvidljivost, čime se ograničava širenje štetnih učinaka i jača povjerenje u sanacijske mjere.

##### Komunikacijska strategija

116. Institucije, u suradnji sa sanacijskim tijelima, trebaju izraditi sveobuhvatnu strategiju za komunikaciju s vjerovnicima i tržišnim subjektima za razdoblje sanacije.

117. Institucije trebaju uspostaviti komunikacijsku strategiju koja obuhvaća, prema potrebi, predložke dokumenata, često postavljana pitanja i odgovore i druge alate koji se mogu upotrebljavati u ključnim fazama sanacije.

118. Institucije trebaju utvrditi ključne skupine vanjskih i unutarnjih dionika koje je potrebno izvješćivati tijekom postupka sanacije, uključujući skupine dionika iz članka 22. stavka 6. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 te pružatelje relevantnih usluga ili operativne imovine. Potrebno je izraditi i redovito ažurirati popis utvrđenih ključnih vanjskih i unutarnjih dionika kako bi ga se moglo podijeliti sa sanacijskim tijelom.

119. Institucije trebaju izraditi posebnu komunikacijsku strategiju za utvrđene skupine dionika uzimajući u obzir pitanje povjerljivosti.

120. Komunikacijski plan za svaku utvrđenu skupinu dionika treba sadržavati ključne poruke (i razinu detaljnosti tih poruka) koje će se prenositi kako bi se promicalo povjerenje u instituciju tijekom sanacije. Ključne poruke trebaju biti snažne, dosljedne i lako razumljive i uključivati, među ostalim:

- a. opću izjavu, uzimajući u obzir razinu komunikacije koja će vjerojatno biti potrebna u skladu sa sanacijskim mjerama koje bi se mogle poduzeti; i
- b. informacije o posljedicama sanacije za predmetnu skupinu dionika radi promicanja sigurnosti i predvidljivosti.

121. Institucije trebaju utvrditi kada je potrebno uspostaviti komunikaciju s utvrđenim dionicima i izraditi strategiju i postupke za sprečavanje mogućeg curenja informacija.

122. Institucije trebaju utvrditi organizacijski dio koji je odgovoran za komunikaciju (jedinica/funkcija zadužena za definiranje poruke) i, ako nije riječ o istom dijelu, jedinicu/funkciju zaduženu za prenošenje poruke, kao i učinkovite komunikacijske kanale i infrastrukturu za provedbu komunikacijske strategije i prenošenje relevantnih poruka.

123. Institucije trebaju utvrditi moguće načine komunikacije sa sudionicima na tržištu u skladu s primjenjivim nacionalnim pravnim obvezama objavljivanja.

## Prilog 1. – Vremenski raspored sanacije

---

124. Izrada i provedba odabrane sanacijske strategije odvijaju se u različitim fazama, a to su uglavnom: i. planiranje sanacije, koje provode sanacijsko tijelo (izrada plana i procjena mogućnosti sanacije) i institucija (poboljšanje mogućnosti sanacije); ii. priprema za sanaciju; iii. „sanacijski vikend”; i iv. zaključenje sanacije.
125. Planiranje sanacije obuhvaća analizu pravne, financijske i operativne strukture institucija, utvrđivanje ključnih funkcija i usluga te analizu strukture kapitala i izvora financiranja institucija u cilju osmišljavanja izvedivih i vjerodostojnih sanacijskih strategija. Ta aktivnost uključuje i procjenu pripremljenosti institucije za provedbu preferirane sanacijske strategije utvrđivanjem prepreka mogućnosti sanacije i, prema potrebi, izradom planova za otklanjanje tih prepreka.
126. U fazi pripreme za sanaciju relevantna sanacijska tijela pripremaju se za donošenje sanacijskih programa, pri čemu se služe neovisnim vrednovanjima koja sadržavaju informacije o ispunjenju uvjeta za sanaciju i primjenu *bail-ina* te o instrumentima sanacije koji će se u konačnici upotrebljavati. Sposobnost upravljačkih informacijskih sustava institucija da pružaju točne i pravodobne informacije od ključne je važnosti za provedbu pouzdanih i čvrsto utemeljenih vrednovanja.
127. „Sanacijski vikend” (faza koja se po mogućnosti odvija dok su tržišta zatvorena, kao što se može zaključiti iz naziva) započinje utvrđivanjem činjenice da subjekt propada ili će vjerojatno propasti. Ta faza obuhvaća sve interne postupke na temelju kojih relevantno nadležno tijelo donosi sanacijski program. Ako se kao instrument sanacije upotrebljava *bail-in* otvorene banke, institucije u roku od mjesec dana od primjene *bail-in* instrumenta moraju izraditi plan reorganizacije poslovanja koji će sanacijsko tijelo odobriti. Kako bi se sanacijska strategija i pripadajući plan reorganizacije poslovanja učinkovito i djelotvorno proveli, institucije trebaju predvidjeti, u mjeri u kojoj je to moguće, i imati uspostavljene odgovarajuće aranžmane upravljanja, komunikacijske planove i sustav MIS.
128. Nakon provedbe sanacijskih mjera sanacijska tijela trebaju ocijeniti bi li se s predmetnim dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je za institucije pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti. Ta će se procjena temeljiti na drugom neovisnom vrednovanju, čime se sanacijskom tijelu omogućuje da donese odluku o tome imaju li predmetni dioničari i vjerovnici pravo na kompenzaciju.



## Prilog 2. – Obrazac za procjenu mogućnosti sanacije (vidjeti zasebni dokument)

---

## Prilog 3.: Popis minimalnih polja u repozitoriju ugovora

---

### Obvezna polja

- 1) Identifikacijska oznaka [vidjeti obrazac iz Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1624 (CIR) Z 8.00, 0005]
- 2) Datum početka ugovora
- 3) Datum završetka ugovora
- 4) Datum sljedećeg produljenja
- 5) Ugovorne stranke i podatci za kontakt (naziv, adresa sjedišta, zemlja registracije, identifikacijska oznaka pravne osobe (LEI) ili broj iz registra poslovnih subjekata, matično društvo gdje je primjenjivo) [vidjeti obrazac CIR-a Z 8.00, 0020-0050]
- 6) Podizvođač (da/ne)
- 7) Dio grupe [vidjeti obrazac CIR-a Z 8.00, 0060] (pruža li se usluga unutar ili izvan grupe – da/ne)
- 8) Dio sanacijske grupe (pruža li se usluga unutar ili izvan sanacijske grupe – da/ne)
- 9) Odjel grupe koji je odgovoran za obavljanje glavnih operacija obuhvaćenih ugovorom (naziv i jedinstvena identifikacijska oznaka)
- 10) Kratak opis usluge
- 11) Struktura cijena predvidljiva je, transparentna i odražava tržišne uvjete (da/ne)
- 12) (Procijenjeni) ukupni godišnji proračun za troškove usluge ili cijena, ovisno o relevantnosti
- 13) Stupanj kritičnosti (visok, srednji, treba procijeniti)
- 14) Ključna funkcija na koju se usluga odnosi [vidjeti obrazac CIR-a Z 8.00, 0070-0080]
- 15) Temeljne linije poslovanja na koje se usluga odnosi
- 16) Sanacijska grupa na koju se usluga odnosi (naziv sanacijske grupe)
- 17) Naziv alternativnog pružatelja usluga



18) Nadležnost ugovora ili postupka rješavanja sporova, uključujući dogovorene postupke donošenja odluka, posredovanje i arbitražni postupak ili interno rješavanje sporova

19) Mjerodavno pravo [vidjeti CIR **2018/1624**, obrazac Z 8.00, 0110]

20) Zemlja/zemlje u kojima se pružaju usluge (ako se razlikuju od zemlje u kojoj je pružatelj registriran)

21) Ugovor koji je otporan u slučaju sanacije (u skladu sa značajkama otpornosti u slučaju sanacije (da/ne/djelomično<sup>33</sup>))

22) Kazne u slučaju suspenzije, kršenja ili raskida ugovora i kašnjenja s plaćanjima

23) Okolnosti koje dovode do prijevremenog raskida ugovora

24) Rok za obavješćivanje o raskidu ugovora za pružatelja

25) Trajanje pomoći nakon raskida (u mjesecima)

Dodatna polja

1) Odnosi između ugovora (npr. međusobna upućivanja između sporazuma o razini usluga i glavnih ugovora)

2) Uvjeti plaćanja (npr. plaćanje unaprijed / naknadno plaćanje)

3) Postojanje klauzula o automatskom produljenju ugovora (da/ne)

4) Kvantitativni ciljevi uspješnosti za pružatelja (npr. 10 licencija za XYZ)

5) Kvalitativni ciljevi uspješnosti

6) Stranka/stranke kojima je dopušteno raskinuti ugovor

7) Procijenjeno vrijeme za zamjenjivost [vidjeti CIR **2018/1624**, obrazac Z 8.00, 0090]